

Sygn. akt IV U 827/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014r. w S.

odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 maja 2013 r. Nr (...)

w sprawie H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu H. D. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 maja 2013r.

Sygn. akt: IV U 827/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 maja 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił H. D. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że niezasadnie organ rentowy nie uznał mu okresu pracy w warunkach szczególnych w firmach (...) K., (...) R. oraz w Przedsiębiorstwie (...) L., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku operatora koparki (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 21 maja 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 4 miesiące i 25 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 28 lat, 1 miesiąc i 12 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 13 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 29 maja 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 29.05.2013 r. – k.12 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 1 lutego 1974 r. do 18 sierpnia 1975 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako pomocnik operator i operator koparki (świadcstwo pracy k.27 akt organu rentowego załączone do wniosku o świadczenie przedemerytalne, przyjęcie do pracy k.4 akt osobowych) Ubezpieczony na stanowisku pomocnika operatora koparki pracował do 24 lutego 1975 r. wykonując tą samą pracę co operator z tym, że pod jego nadzorem, natomiast od 25 lutego 1975 r. po uzyskaniu uprawnień pracował samodzielnie na koparce jako operator (akta osobowe k.5, zeznania ubezpieczonego k. 30-31, zeznania A. O. k.18v).

Następnie H. D. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. Ekspozytura nr 6 w R. w okresie od 1 października 1975 r. do 31 marca 1978 r. na stanowisku maszynisty (operatora) koparki (świadcstwo pracy k.28 akt organu rentowego załączone do wniosku o świadczenie przedemerytalne, umowa o pracę – akta osobowe). Ubezpieczony był operatorem koparki typu Białoruś, operatorem koparek samochodowych i pracował na różnych budowach kopiąc rowy pod wodociągi, kanalizację, odprowadzanie deszczówki i je zasypując po położeniu instalacji. Pracę jako operator koparki ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: M. P. k.19, E. O. k.19-19v).

W okresie od 4 października 1978 r. do 31 października 1989 r. H. D. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Generalnej Dyrekcji Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów (...) Zakładzie (...) w L. na stanowisku maszynisty sprzętu ciężkiego (świadcstwo pracy k. 33 akt organu rentowego załączone do wniosku o świadczenie przedemerytalne, umowa o pracę k. 6 akt osobowych i pozostała dokumentacja pracownicza znajdująca się w aktach osobowych ubezpieczonego – k.24 akt sprawy). Ubezpieczony pracował na budowach np. w W., M., S. (akta osobowe k.11-15).

Zakład (...) zajmował się zakładaniem wodociągów, kanalizacji, budową oczyszczalni. Ubezpieczony na budowach wykonywał koparką wykopy pod te instalacje, a następnie zasypywał je, innych prac nie wykonywał. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy przez 8 godzin dziennie (zeznania świadków: częściowo Z. N. k.19 i E. O. k.19v, zeznania ubezpieczonego k. k.30-31).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, nie pozostaje w stosunku pracy (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v -2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. D. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym

w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem (...)nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując od 1 lutego 1974 r. do 18 sierpnia 1975 r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. (tj. 1 rok, 6 miesięcy i 19 dni), w okresie od 1 października 1975 r. do 31 marca 1978 r. w Przedsiębiorstwie (...) w W. Ekspozytura nr 6 w R. (tj. 2 lata i 6 miesięcy) i od 4 października 1978 r. do 31 października 1989 r. w Generalnej Dyrekcji Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów (...) Zakładzie (...) w L. (tj. 11 lat i 28 dni).

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanym przez ubezpieczonego okresie wymienionym powyżej H. D. na stanowisku operatora koparki pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 15 lat, 1 miesiąc i 17 dni. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze operatora koparki w wymienionych powyżej zakładach pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 3 pkt 1 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty - maszynista koparek i ładowarek jednonaczyniowych i wielonaczyniowych.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w każdym z wymienionych w stanie faktycznym zakładach pracy wykonywał pracę maszynisty (operatora koparki). Wykonywał tą pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd uznał, iż skoro ubezpieczony w Przedsiębiorstwie (...) w K. do 24.02.1975 r. pracował jako operator koparki tylko pod nadzorem operatora z uprawnieniami, to wykonywana przez niego praca powinna być również zakwalifikowana jak praca w warunkach szczególnych. Wymieniony był zatrudniony do 24.02.1975 r. jako pomocnik operatora, bowiem do tego czasu nie miał formalnych uprawnień do pracy na stanowisku operatora koparki, jednakże w tym czasie wykonywał tą samą pracę co operator, bowiem przed wysłaniem ubezpieczonego na kurs operatora musiał on odbyć praktykę. Skoro w okresie od 01.02.1974 r. do 24.02. 1975 r. ubezpieczony zatrudniony

na stanowisku pomocnika operatora wykonywał taką samą pracę jak operator koparki to nie ma przeszkód, aby pracę w tym okresie zaliczyć mu do pracy w warunkach szczególnych.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: A. O. (k.18v), M. P. (k.19), E. O. (k.19v), zeznania ubezpieczonego (k.30-31), częściowo zeznania świadka Z. N. (k.18v-19). Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na stanowisku operatora w wymienionych powyżej zakładach pracy. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych. Sąd nie obdarzył wiarygodnością zeznań świadka Z. N. jedynie w tej części, gdzie zeznał, iż jak nie było pracy dla operatora koparki w (...) to ubezpieczony chodził do wykopów jako pracownik fizyczny. Powyższe nie znajduje potwierdzenia w pozostałym zebraniem w sprawie materiale dowodowym, w tym jest sprzeczne z zeznaniami świadka E. O., który w Zakładzie (...) pracował jako pracownik fizyczny – kopacz i zeznał, iż ubezpieczony pracował na budowach tylko jako operator koparki, nie wykonywał prac fizycznych przy wykopach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że H. D. przysługuje prawo do emerytury od 1 maja 2013 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.